

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εἰς τὰς ἐνεργουμένας ἐν Ὁρωπῷ, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαρέου, ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν σπουδαῖοτατα οἰκοδομήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἀξιολογώτερον εἶνε καλῶς σφραγισμένη κρήνη μετὰ μικρᾶς δεξαμενῆς· ἥτις φέρει κάτω πρὸς ἑκκοήν τοῦ ὕδατος ὅπην περιβεβλημένην διὰ χαλκοῦ σωλήνος· διὰ λιθίνης κλίμακος ἀνέρχοντο εἰς τὴν κρήνην οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὀδρευθῶσι. Τὸ κάλλιστον ὅμως εἶρημα τῶν ἐφετειῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἀμφιαρείου εἶνε ἄριστα διατηρούμενον μαρμάρινον ἀνάγλυφον τέχνης τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ Ἀμφιαρέος θεοῦ ἀπεικονισθὲν διὰ μαχαίριον τὸν βραχίονα νεανίου, δεξιὸν δὲ τούτου κεῖται ἐπὶ κλίνης ἕτερος, ἐπὶ τοῦ ὅμου τοῦ ὁποίου προβάλλει ὄφιν, καὶ μετὰ τούτου ἴσταιται ἄλλος νεανίας ἱκετεύων πρὸς τὸν Ἀμφιαρέον· ἐπὶ τοῦ γείσου τοῦ ἀναγλύφου παρίσταται δύο ὀρθαίμοι καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῶν εἶνε γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου.

— Ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ τάφον θολωτόν, ὃν ἐπειρώντο νὰ συλῇσιν χωρικοί, καὶ τὸν ὁποῖον διέσωσεν. Ἐπίσης ἀνηγγέλθη εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας ὅτι χωρικοὶ καταστρέφουσι διάφορα ἄγγεια ἔγχροα καὶ ἀνεκάλυψεν ἐν λαθραίοις ἀνασκαφαῖς διαφόρους ἀρχαιοτήτας ἐκ λίθου, ἥτοι πλάκας μενὰ παραστάσεων, λιθίνους λέοντας, καὶ ἐπιγραφάς.

— Εἰς τὸ χωρίον Ταξιάρχης παρὰ τὸ Θέρμον τῆς Αἰτωλίας εὐρέθη καλῶς διατηρούμενος μικρὸς ναὸς τοῦ ΣΤ'. αἰῶνος π. Χ. Αἱ πύλιναι ἀκροκέραμοι τῆς στέγης εἶνε ἀξιολόγοι, ἔχουσι δὲ ἐν τῷ μετώπῳ κεφαλὰς Σεληνῶν, Κορῶν κ.λπ.

— Ὁ ἔφορος τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Σωτηρίου καθώρισε τὰ διάφορα κτίρια ἐν τῷ Φραγκικῷ κάστρῳ Χλουμουτζίου τῆς Κυλλήνης, ἀνεκάλυψε δὲ σπουδαῖοτατον μεσαιωνικὸν νομισματοκοπεῖον, ὃπερ εἶχεν ἐξαφανισθῇ ὑπὸ κλίβανον Τουρκικῶν χρόνων.

— Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ὁρλάνδος διετάχθη νὰ ἐπιστάσῃ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βυζ. ναοῦ τῆς Παρηγορητίσσης ἐν Ἀσπρῇ καὶ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς ἐν Πάφῳ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς κομψὴν ἑκδοσιν καὶ ὑπὸ τὸν πρωτότυπον τίτλον Α—Ω, συνεκεντρώθησαν 24—ὅσα καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου—πεζὰ ποιήματα. Τὸ βιβλίον δὲν φέρει ὄνομα συγγραφέως, ἀλλὰ δὲν διστάζομεν νὰ ἀποκαλύψωμεν τὸ... ψευδώνυμον αὐτοῦ. Εἶνε ὁ **Κώστας Γαζίας**, λόγιος Κωνσταντινουπολίτης, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας ἥδη διαμένων. Τὰ πεζὰ ποιήματά του διαπνέει πνοὴ ποιητικὴ, ἥρεμος λυρισμός, αἰσθημα βαθύ. Τὰ περισσότερα ἐμπνέει ὁ ἔρως. Τὸ βραχύλογον, γοργὸν καὶ εὐστροφον ὕφος δίδει μίαν δύναμιν καὶ συγχρόνως μίαν ἁρμονίαν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι εὐνοοῦνται ἀπὸ μίαν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς καὶ μίαν λεπτότητα ψυχικῆς διαισθήσεως. Ὅλα τὰ δημοσιευόμενα εἶνε εὐμορφα, ἀλλ' ὑπερέχει τὸ τελευταῖον, ἡ πρὸς τὴν Γυναῖκα ἐπικήρις—ἕμνος ὑπέροχος.

✕

Ἀποσπασθεῖσα ἐκ τοῦ «Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου» ἐκυκλοφόρησε καὶ εἰς ἰδιαιτέρον μεγαλόσημον τεύ-

χος λίαν ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ κ. **Σ. Πελεκίδου** περὶ τῆς **Ἀνασκαφῆς Φαλήρου**. Ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων περιγράφει διὰ μακρῶν τὰς ἀνασκαφὰς, ὥς ἐνήργησεν ἐν Φαλήρῳ καὶ καθ' ὥς ἀνεκαλύφθησαν οἱ σιδηρόδετοι σκελετοί, περὶ ὧν πολλὰ ἐγράφησαν ὑπὸ ἐιδικῶν καὶ μὴ. Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Πελεκίδου πλήρης καὶ διαφωτιστικὴ, συνοδευομένη ὑπὸ σχεδίων καὶ φωτογραφικῶν ἀπεικονίσεων, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ σιδηρόδετοι τοῦ Φαλήρου ταυτίζονται πρὸς τοὺς Ἑρμοκοπίδας καὶ βεβηλωτάς τῶν μυσηρίων.

✕

Ὁ καθηγητὴς κ. **Χ. Διοσκουρίδης** ἐν μακρᾷ μελέτῃ ἐρευνᾷ τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας τὸ διέπον τὴν καθ' ἡμᾶς **Μέσσην Ἐκπαίδευσιν**. Ὁ συγγραφεὺς μακρὰν ἔχων παιδαγωγικὴν πείραν καὶ εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐγκύψας, παρέχει πολὺτιμα διδάγματα διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῆς σπουδάζουσας νεότητος.

✕

Ὁ ποιητὴς κ. **Βέλμος** νέαν ἐξέτι πνευματικὴν—πεζῶν τὴν φορὰν αὐτὴν—ποιημάτων, εἰς ὕψος Ἀνατολικῆς περιπαθείας, ὥς ἐκ τούτου δὲ καὶ ὁ Τουρκικὸς τίτλος «**Σεβντᾶς**». Μολοντί, παρ' ὅλον τὸν ὑπολανθάνοντα ρυθμόν, στεροῦνται τεχνικῆς μορφῆς, τινὰ δὲ ὑστεροῦν εἰς διατύπωσιν, εἶνε πλήρη ἐρωτικοῦ πάθους. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶνε ποιητικώτατα, μὲ μίαν ἐκχείρισιν λυρισμοῦ ὃχι πολὺ πρωτότυπον, ἀλλ' εἰλικρινῆ.

✕

Περὶ τοῦ διακεκριμένου Γάλλου ζωγράφου καὶ χαράκτου Aimé Dallemagne ἐδημοσιεύθη κριτικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Georges Turpin, ἐν ᾗ σκιαγραφεῖται ὁ καλλιτέχνης καὶ ἀναλύεται ἡ ἐργασία αὐτοῦ. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὕτη μελέτη κοσμεῖται καὶ ἀπὸ σχέδια καὶ σκιαρήματα τοῦ κρινομένου τεχνίτου.

✕

Δύο νέαι ἱστορικαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. **Κωνστ. Ράδου** ἐξεδόθησαν. Ἡ μία ὑπὸ τὸν τίτλον «**Οἱ Σουλῶται καὶ ἄρματοι ἐν Ἑπτανήσῳ**» εἶνε λίαν ἐπίκαιρος, καθόσον παρέχει πλήρη τὴν ἱστορίαν τῶν μεταξὺ 1804 καὶ 1815 σχηματισθέντων ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις ὑπὸ τοῖς Ρώσοις, Γάλλοις καὶ Ἀγγλοῖς ἐπικουρικῶν στρατευμάτων, ἐν οἷς ὅλοι σχεδὸν οἱ μετὰ ταῦτα στρατηγοὶ τῆς Ἑλλην. Ἐπαναστάσεως ἔλαβον πληροτέραν τινὰ στρατιωτικὴν μόρφωσιν. Τὸ βιβλίον, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, εἶνε ἀποκαλυπτικώτατον, βασιζόμενον ἐπὶ ἀνεκδότων πηγῶν, ἥτοι πληθὺς δοκουμένων ἐκ τῶν Γαλλικῶν, Ἑπτανησιακῶν καὶ Ἀγγλικῶν ἀρχείων.

Τὸ ἕτερον ἔργον τοῦ κ. Ράδου εἶνε τὰ «**Ἐγγραφα καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Δ. Ὑψηλάντην συναγματοῦρχον Βοϊνέσκου**», μετὰ ἐκτεταμένου ἱστορικοῦ σημειώματος περὶ τῆς εὐτόλμου πολιτικῆς τοῦ Καποδιστρίου κατὰ τὰ ἔτη 1828 καὶ 1829 καὶ τῆς ἐκστρατείας, δι' ἣς ὑπὸ τὸν Δημ. Ὑψηλάντην ἀνεκτῆθη ἡ Στερεὰ, καθ' ὃν χρόνον καὶ οἱ Ρῶσοι κατήρχοντο εἰς Ἀδριανούπολιν.

✕

Ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη 26ον καὶ 27ον τοῦ **Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας** ἀποτελούντα τόμον ἕκτον, ἐκ σελίδων 439. Περιέχουσι λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἱστορικὴν πρωτότυπον ὕλην, ἱστορικὰς ἐρεῖνας τῶν κ.κ. Κωνσταντίνου Ράδου καὶ Περ. Ζερλέντου, ὥς καὶ τὰ πεπραγμένα τῆς Ἑται-

ρείας καὶ κατάλογον τῶν πολυτίμων τελευταίων προσκτημάτων τοῦ Μουσείου καὶ Ἀρχείου τῆς Ἑταιρείας.

Ἐξεδόθη νέον διπλὸν τεῦχος τῶν ἐπιμελείᾳ τῆς «Ἀγκύρας» δημοσιευμένων «**Ἀρχείων Ἱατρικῆς καὶ Βιολογίας**» μὲ ἐνδιαφέρονσαν καὶ πυκνὴν ὕλην. Μεταξὺ ἄλλων, ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Τσέτσικα εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἑταιρίαν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας τῆς συνεδριάσεως, ἄρθρα τοῦ ὀφθαλμολόγου κ. Κοσμετάτου, τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Κυριαζίδου τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Εὐχγγελισμοῦ κ. Ἀξελού, τῆς μικροβιολόγου κ. Παναγιωτάτου, Θεραπευτικὴ ἐπιθεώρησις κτλ.

Ἐξεδόθη νέον διπλὸν τεῦχος (ἀριθ. 8-9) τοῦ λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «**Κριτικὴ καὶ Ποίσις**». Ἐκ τῶν περιεχομένων του ἀναφέρομεν τοὺς «Ὑμνους στῇ Νύκτι» τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Νοβάλις κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Γ. Πολίτου, τὶς «Παραλλαγές» πεζὰ ποιήματα τοῦ κ. Ἀλ. Μπουρνιᾶ, τὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τοῦ Καμπύση ὑπὸ Γ. Ἀποστολάκη ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζεται εὐρύτερον καὶ ὅλη ἡ σημερινὴ λογοτεχνικὴ κίνησις τῆς Ἑλλάδος, τὴν «Μανὸν Λεσκώ» καὶ τὸν «Θάνατον τοῦ Βαττῶ» κλπ.

—Ἐξεδόθη τὸ Α τεῦχος μηνιαίας ἐγκυκλοπαιδικῆς ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἑλληνικὸν πνεῦμα**» καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σ. Φίλιππα.

Μία ἐκλεκτὴ φιλολογικὴ ἐργασία εἶδε τὸ φῶς εἰς κομφοτάτην ἔκδοσιν τῆς Λογοτεχνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς «Ἀγκύρας». Τοῦ Ροστάν «**Ὁ Ἀετιδεὺς**» ὅστις ὡς γνωστὸν πλέκεται περὶ τὴν βραχεῖαν καὶ τραγικὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Ρώμης. Ἐπέτυχε δὲ ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος, ὁ ὁποῖος τὸ μετέφρασεν, ὅχι ἀπλὴν μετάφρασιν, ἀλλὰ τὴν πιστοτέραν καὶ λεπτοτέραν δυνατὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ εἰς τὴν γλῶσσάν μας, εἰς ὥραιους δεκαπεντοσυλλάβους.

Εἰς κομψὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἀγκύρας» ἐκυκλοφόρησεν ἡ «**Ζωὴ τοῦ δρόμου**» ἀπὸ τὰς ἐκλεκτοτέρας σελίδας τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα. Εἶνε ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν μεγάλῃν καὶ πολυσύνθετον ὑπαιθρον κίνησιν, σελίδες, ποὺ ἔχουν τὴν ἰδιάζουσαν ἀρετὴν, ὅτι ἀπετυπώθησαν ἀπὸ τὴν ἀμεσον παρατήρησιν καὶ κλείουν μέσα των τὴν τραγικὴν ἢ τὴν κομικὴν ἀλήθειαν τῆς στιγμῆς.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξεδόθη ὀλιγοσέλιδον τεῦχος τοῦ κ. Jean de Subtil, ὑπὸ τὸν τίτλον «La Guerre et la Dentelle», περιέχον ψυχολογικὰς ἐντυπώσεις ὡς ἐνέπνευσεν ἡ παρουσία τοῦ στρατοῦ τῆς Δύσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1916—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην) Ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000
κλήρωσιν) Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000
Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν ὧ
1	ἐξ	80,000	80,000
1	ἐξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1916 ἡ δευτέρα τῇ 24 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1916, ἡ τρίτη τῇ 26 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) 1916, ἡ τέταρτη τῇ 25 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1916, ἡ πέμπτη τῇ 27 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1916 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1916 (13 Ἰανουαρίου 1917).

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὁλόκληρον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐξητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἑκπτώσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 ο/ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον, παρέχεται ἑκπτώσις 10 ο/ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἑκπτώσις 5 ο/ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων**, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ